

SAVONLINNAN KAUPUNGIN

METSÄSTRATEGIA VUOSILLE

2025-2034

Sisällysluettelo

1	METSÄSTRATEGIAN TAUSTA	3
1.1	Strategian valmistelutyö	3
1.2	Kansallisen ja EU-tason sääntely	4
1.3	Kestävyystavoitteet kaupungin metsissä	7
2	METSÄ KAUPUNGIN OMISTUKSESSA	9
2.2	Kaupungin metsät osana maisemaa	13
2.3	Ekologiset arvot	14
2.4	Metsiin kohdistuvat uhkat ja riskit	15
3	KAUPUNGIN METSÄOMAISUUS JA SEN NYKYTILA	16
3.1	Talousmetsät	17
3.2	Metsien kasvu ja vuotuiset hakkuumäärät	18
3.3	Taajamametsät	19
3.4	Suojelumetsät ja monimuotoisuudelle tärkeät alueet	21
4	METSIEN KÄYTTÖ- JA HOITOSUUNNITELMAN PÄÄKOHDAT	23
4.1	Talousmetsien hoito	24
4.1.1	Hakkuut	24
4.1.2	Taimikon hoito	25
4.1.3	Lannoitus	26
4.2	Taajamametsien hoito	27
4.3	Metsien suojelu ja monimuotoisuuden tukeminen	28
4.4	Virkistyskäytön huomioiminen	30
4.5	Maisemansuojelu ja -hoito	31
4.6	Asukkaiden tiedottaminen ja osallistaminen	32
4.7	Ilmastomuutoksen huomioiminen	33
4.8	Vesiensuojelu	35
	Taulukko 1	36-37

1 METSÄSTRATEGIAN TAUSTA

Metsiin kohdistuu niin valtakunnallisesti kuin paikallisestikin tarpeita ja odotuksia muun muassa taloudellisen hyvinvoinnin lähteenä, luonnon monimuotoisuuden edellytyksenä ja hiilinieluna sekä virkistystyksen mahdollistajana. Taloudellisen tuoton lisäksi metsät ovat keskeisessä roolissa energiaomavaraisuuden turvaamisessa ja fossiilitaloudesta luopumisessa. Samaan aikaan kaupungin metsissä koreistuvat kuitenkin luonnonsuojelulliset näkökohdat sekä asukkaiden virkistäytymis- ja vapaa-ajanviettomahdollisuuksien huomioiminen. Metsien vastuullinen käyttö edellyttää erilaisten tavoitteiden ja arvojen yhteensovittamista. Savonlinnan kaupungin metsästrategia on ylätasoin suunnitelma, joka on laadittu ohjaamaan kaupungin omistamien metsien käyttöä niin, että eri näkökulmat tulevat huomioituiksi metsien hoidon tarkemmassa suunnittelussa.

Metsästrategia sisältää kaupungin metsänhoidolliset periaatteet ja tavoitteet sekä toimenpiteet asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Sen tarkoituksena on kehittää pitkäjänteisesti ja suunnitelmallisesti kaupungin metsäomaisuuden hoitoa, käsittelyä ja suojelua. Metsästrategiassa esitetään kaupungin metsien nykytilanne sekä keinot, joiden avulla kaupungin metsienhoito saadaan tulevaisuudessa kestävämmälle pohjalle. Strategian tavoitteiden perusteella laaditaan yksityiskohtaisemmat metsien käyttö- ja hoitosuunnitelmat metsiköittäin. Tavoitteiden mukaisesti suunnittelussa edistetään metsien vastuullista, kestävää käyttöä sekä luonnon monimuotoisuutta ja taataan asukkailla hyvät mahdollisuudet metsässä virkistäytymiseen.

1.1 Strategian valmistelutyö

Metsästrategialuonnosta on käsitelty teknisessä lautakunnassa 10.12.2019 § 225, jolloin lautakunta palautti asian uudelleen valmisteltavaksi. Päivitettyä metsästrategialuonnosta käsiteltiin teknisessä lautakunnassa 13.12.2022 § 225, 23.01.2024 § 5 ja 26.03.2024 § 71, ja se palautui myös näiden käsittelyjen jälkeen uudelleen valmisteltavaksi. Ennen vuoden 2024 maaliskuun lautakunnan käsittelyä strategialuonnos asetettiin kaupungin kotisivuille 5.12.2023–7.1.2024 yleisesti nähtäville ja kommentoitavaksi. Nähtävilläolosta tiedotettiin erikseen paikallisessa sanomalehdessä sekä sosiaalisessa mediassa. Sidosryhmille ja asiantuntijatahoille varattiin mahdollisuus lausunnon antamiseen. Asiantuntijatahoista ja yhdistyksistä lausunnon jättivät Suomen metsäkeskus, Itä-Savon luonnonsuojeluyhdistys sekä kaupungin ympäristönsuojelu. Lisäksi kommentteja saatiin yksityishenkilöiltä.

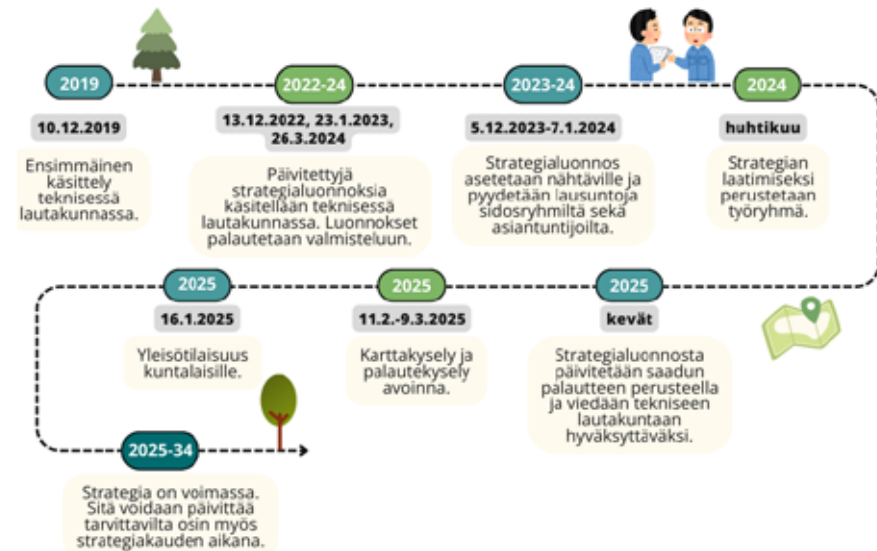
Työryhmä metsästrategian laatimiseksi perustettiin huhtikuussa 2024. Strategian valmistelu on tehty teknisen toimialan vastuualueella. Valmistelussa on hyödynnetty muun muassa aiempia metsäsuunnitelmia sekä metsien hoitoon, käyttöön, virkistykseen, terveysvaikutuksiin ja monimuotoisuuteen sekä ilmastovaikutuksiin liittyviä tutkimuksia, ohjeita ja raportteja. Lisäksi strategian laadinnassa on huomioitu asiantuntijoiden antamat lausunnot ja kuntalaisilta saatu palaute. Strategialuonnosta on käsitelty työryhmässä, jossa on ollut edustettuna kaupungin metsäpalveluiden, maankäytön, kaavoituksen ja ympäristönsuojelun vastuualueet.

Metsästrategiaa on esitelty kuntalaisille yleisötilaisuudessa pääkirjasto Joelissa 16.1.2025. Yleisötilaisuuden jälkeen kaupungin verkkosivuille avattiin helmi-maaliskuun aikana palaute- sekä karttakysely, joissa kuntalaisten oli mahdollista antaa palautetta metsästrategiasta ja ilmoittaa kartalla huomionarvoisia ja tärkeitä metsäalueita. Metsästrategian sen hetkinen luonnos oli luettavissa kaupungin verkkosivuilla. Kyselyiden vastausaikana metsästrategian valmistelua jatkettiin ja karttakyselyn ja kuntalaisten palautteen jälkeen strategiaan tehtiin tarvittavat muutokset ennen sen esittämistä tekniselle lautakunnalle.

Metsästrategia päätettiin suunnitella ajanjaksolle 2025–2034, koska kaupungin metsätalous- ja taajamametsäsuunnitelmat on myös kohdistettu kyseisille vuosille ja näillä suunnitelmilla ohjataan ja ohjeistetaan metsien käyttöä yksityiskohtaisemmin. Mikäli strategian muutostarpeita esiintyy strategiakauden aikana, tehdään tarvittavat korjaukset sillä tasolla, johon muutostarve kohdistuu. Strategiaa päivitetään myös vastaamaan olennaisesti muuttuvaa lainsäädäntöä ja sitovia valtakunnallisia ohjeistuksia, mikäli näihin tulee muutoksia strategiakauden aikana.

1.2 Kansallisen ja EU-tason sääntely

Myös paikallisella eli kuntatasolla on kiinnitettävä huomiota ylemmän tason sääntelyyn eli kansallisiin ja Euroopan Unionin asettamiin ohjeisiin ja tavoitteisiin. Ne ovat pohjana myös sille, mihin suuntaan kaupungin metsien käyttöä viedään. EU:lla ei ole varsinaisesti yhteistä metsäpolitiikkaa, vaan se kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. EU on kuitenkin laatinut unionin metsästrategian, jonka lisäksi myös muut poliittiset sitoumukset ja sopimukset vaikuttavat merkittävästi Suomen metsäsektoriin. Suomi on sitoutunut muun muassa YK:n kestävä kehityksen tavoitteisiin sekä biodiversiteettitietiin ja ilmastoon liittyviin sopimuksiin. EU:n biodiversiteettistrategian

Kuva 1 Aikajana metsästrategian valmistelutyöstä.

gian tavoitteena on pysäyttää luontokato vuoteen 2030 mennessä. Biodiversiteettistrategiaan sisältyy myös esimerkiksi ennallistamisasetus, jossa tavoitteena on luontotyyppien palautuminen hyvään tilaan. Eurooppalaisen ilmastolain tavoitteena on, että EU on ilmastoneutraali vuoteen 2050 mennessä. LULUCF-asetuksessa määritellään metsäsektorin sallitut päästöt ja vaaditut nielut ilmastotavoitteen osalta.

EU-politiikassa ovat viime aikoina korostuneet luonnon monimuotoisuuteen ja metsien hiilensidontaan liittyvät tavoitteet, eivät niinkään puuntuotantoon ja metsien monipuoliseen käyttöön liittyvät taloudelliset tavoitteet ja näiden sosiaaliset vaikutukset esimerkiksi

maaseudun elinvoimaisuuteen, yrittäjyyteen ja huoltovarmuuteen. EU:n energiapolitiikassa on asetettu oikeudellisesti sitovaksi tavoitteeksi nostaa uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian osuutta merkittävästi. Tällä on suora vaikutus metsistä otettavan biomassan käyttöön energian lähteenä. Samaan aikaan puun käyttö energian tuotannossa on ristiriidassa suojelu- ja hiilinieluperusteiden kanssa. Yhtenä ratkaisuna metsien käyttöön liittyvien ristiriitojen ja erilaisten arvostusten yhteensovittamiseksi on esitetty metsien hoitamista monikäyttömetsinä. YK:n määritelmän mukaisesti monikäyttömetsä on sellainen metsä, jossa mikään käyttömuoto ei hallitse toista enemmän.

Luonnonvarojen ja ilmastotavoitteiden lisäksi Suomi on sitoutunut muun muassa eurooppalaiseen maisemayleissopimukseen. Valtiotasolla sopimus edellyttää, että maisemien arvo olennaisena osana ihmisen kulttuuri- ja luonnonympäristöä tunnustetaan lainsäädännössä. Kuntien ja kaupunkien toiminnalla on erittäin suuri merkitys maisemien säilyttämisessä ja hoidossa. Maisemanäkökohdat on sopimuksen mukaan otettava huomioon kaikissa toimenpiteissä, joilla voi olla vaikutusta maisemaan. Lisäksi on otettava käyttöön menettelytapoja, joiden avulla kansalaiset ja viranomaiset voivat osallistua maiseman arviointiin ja tavoitteiden määrittelyyn ja toteuttamiseen. Sopimus koskee yhtä lailla erityisen kauniina pidettyjä maisemia kuin arkimaisemiakin.

Metsien hoitoa ja käyttöä säädellään tarkemmin kansallisilla laeilla ja suosituksilla sekä mm. metsäohjelmilla ja sertifioinnilla. Keskeisiä lakeja ovat muun muassa metsälaki, luonnonsuojelulaki, alueidenkäytölaki, rakentamislaki, vesilaki ja hyönteistuholaki. METSO-ohjelman 2008–2025 tavoitteena on ollut lisätä Etelä-Savon pysyvästi suojeltua metsäpinta-alaa 6 418 hehtaarilla. Helmi-elinympäristöohjelman 2021–2030 tavoitteena on vahvistaa Suomen luonnon monimuotoisuutta ja turvata ekosysteemipalveluja. Myös valtakunnallinen metsäntutkimus ohjaa osaltaan metsänhoitoa ja käytettäviä menetelmiä.

Virkistyskäytön osalta on laadittu valtioneuvoston hyväksymä Suomen kansallinen luonnon virkistyskäyttö strategia 2030. Sen päätavoiteiksi on asetettu lähiluonnon saavutettavuus, terveyden ja hyvinvoinnin edistäminen, luonnon kestävyiden vaaliminen virkistyskäytössä, voimavarojen tunnistaminen ja yhteistyö sekä luonnon virkistyskäytön monimuotoisuus. Luonnossa virkistäytymisestä merkittävä osa tapahtuu metsissä. Tärkeiksi nousevat erityisesti kaupungin lähimetsät, mutta myös taajaman ulkopuoliset metsät ovat tärkeä osa virkistäytymistä ja luontokokemusten saavuttamista. Virkistyskäyttöön liittyvät tiiviisti myös jokaisenoikeudet, joiden puitteissa kaikilla on mahdollisuus liikkua ja virkistäytyä luonnossa riippumatta alueen maanomistajasta.

Hyvin hoidetut ja monimuotoiset metsät ovat Etelä-Savon maakuntastrategian yksi päätavoite. Alueellisilla metsäohjelmilla pyritään edistämään metsien monipuolista ja kestävää käyttöä. Niiden tavoitteena on luoda maakuntiin lisää työtä ja hyvinvointia, turvata metsäluonnon monimuotoisuutta sekä tarjota keinoja ilmastonmuutokseen varautumiseen. Metsien käytössä tulee Etelä-Savon metsäohjelman 2021–2025 mukaan huolehtia taloudellisen kestävyiden lisäksi ekologisesta, sosiaalisesta ja kulttuurisesta kestävydestä sekä vaalia metsäluonnon monimuotoisuutta.

Kuntatasolla puolestaan metsien hoitoa ja käyttöä ohjataan metsästrategian lisäksi esimerkiksi kaavoituksella. Myös Savonlinnan kaupungin kestävä kehityksen ohjelmassa on esitetty toimenpiteitä metsien monimuotoisuuden lisäämiseksi. Metsiin liittyy lisäksi erilaisia aineellisia ja aineettomia arvoja, odotuksia ja arvostuksia, joilla on tapauskohtaisesti metsänhoitoa ohjaavia vaikutuksia.

1.3 Kestävyystavoitteet kaupungin metsissä

Kaupungin metsiin liittyvät ylätason tavoitteet on jaoteltu taloudellista, sosiaalista ja ekologista kestävyttä tukeviin osa-alueisiin. Kullekin osa-alueelle on määritelty keskeiset toimenpiteet, joilla kestävyys pyritään saavuttamaan. Tavoitteet ja niihin liittyvät toimenpiteet voivat tukea toisiaan, mutta toisinaan ne ovat myös ristiriidassa. Tästä syystä eri metsäalueita käsitellään eri tavoin sen mukaan, ovatko ne pääasiallisesti varattu virkistys-, suojelu- vai metsätalouskäyttöön. [Taulukossa 1](#) on esitelty yksityiskohtaisemmin tavoitteita ja niihin liittyviä toimenpiteitä.

Taloudellisen kestävyden näkökulmasta kaupungin metsistä pyritään saamaan kohtuullinen tuotto kustannustehokkaasti. Metsiä hoidetaan siten, että puun massamäärä kasvaa ja metsien taloudellinen arvo säilyy tai lisääntyy. Metsien hoito tehdään puunmyyntituloilla ja ylijäämä käytetään kaupungin muihin toimintoihin.

Keskeiset toimenpiteet taloudellisen kestävyden saavuttamiseksi:

- Hoidetaan metsiä oikea-aikaisesti ja huomioidaan hakkuiden ja metsien kasvun suhde niin, että ylihakkUILTA vältytään.
- Hoidetaan metsiä kustannustehokkaasti ja huomioidaan uusin tutkimustieto sekä hyödynnetään digitalisaatiota.
- Ennakoidaan ja torjutaan metsätuhoja.
- Lisätään metsäpinta-alaa.

Sosiaalisen kestävyys näkökulmasta kaupungin metsien hoidossa ja käytössä kiinnitetään huomiota siihen, että asukkailla ja esimerkiksi matkailuyrityksillä on nyt ja tulevaisuudessa mahdollisuus hyötyä ja nauttia kaupungin metsistä. Ylisukupolvisuuden lisäksi sosiaaliseen kestävyys liitty olennaisesti metsissä toteutettavien toimenpiteiden hyväksyttävyyden sekä asukkaiden ja muiden toimijoiden oikeudenmukainen ja tasa-arvoinen kohtelu. Sosiaalisen kestävyys kannalta on tärkeää huomioida metsien käyttöön liittyvät erilaiset arvostukset ja metsien eri käyttömuodot kuten suojelu, virkistys- ja talouskäyttö.

Keskeiset toimenpiteet sosiaalisen kestävyys saavuttamiseksi:

- Suunnitteilla olevista toimenpiteistä tiedotetaan ja kuullaan sekä osallistetaan asukkaita.
- Kaupungin metsiä hoidetaan pääsääntöisesti monikäyttömetsinä.
- Huomioidaan virkistys, maisema-arvot, kulttuuriperintö ja saavutettavuus.
- Ulkopuolisilta ostettavat metsätyöt kilpailutetaan sääntöjen mukaisesti.

Ekologiseen kestävyys sisälty biologisen monimuotoisuuden, ekosysteemien toimivuuden ja uusiutuvuuden säilyttäminen. Tämä vaatii metsätaloustoimien ja muun metsänkäytön arvioimista yhdessä luonnon kestävyys kanssa. Ekologisen kestävyys näkökulmasta keskeistä onkin metsien monimuotoisuuden ylläpitäminen erilaisin toimin ja suojelemalla. Lisäksi on huomioitava myös metsänhoidon ilmasto- ja vesistövaikutukset.

Keskeiset toimenpiteet ekologisen kestävyys saavuttamiseksi:

- Uhanalaiset lajit huomioidaan osana metsien hoitoa, ja moni muotoisuuden säilymistä ja kehittymistä tuetaan eri toimenpitein.
- Kasvatetaan metsänhoidon ulkopuolella olevaa metsäpin-ta-alaa lisäämällä metsiensuojelua.
- Tunnistetaan tarve vesiensuojelulle ja otetaan käyttöön met-sätalouden vesiensuojelumenetelmiä.
- Toteutetaan hiilensidonnalla kannalta tärkeitä toimenpiteitä sopivilla alueilla.

2 METSÄ KAUPUNGIN OMISTUKSESSA

Kaupunki on metsänomistajana erilaisessa asemassa kuin yrityk-set tai yksityiset metsänomistajat. Kaupungin metsäomaisuus on mo-nipuolista ja metsäalueet eri puolilla kaupunkia ovat merkityksellisiä eri tahoille ja eri tavoin. Osa metsäalueista sijaitsee kulttuurisesti ja maise-mallisesti arvokkailla alueilla, osalla on erityistä merkitystä virkistykseen kannalta ja osa metsistä on luontoarvojen myötä suojeltavaa. Samal-la metsistä saatavia tuloja käytetään muiden kaupungin toimintojen ylläpitämiseen. Myös metsiin liittyvä päätöksenteko on kaupunkiorga-nisaatioissa monivaiheisempaa ja tästä syystä monesti myös hitaam-paa. Kaupungin metsien hoidossa on kiinnitettävä huomiota kaupungin strategiaan ja yleisiin tavoitteisiin. Kaupungin on tärkeää kuulla ja ottaa huomioon myös kuntalaisten näkemyksiä metsien käytöstä.

Kuva 2 Kaupungin metsien käyttöön liittyy erilaisia tavoitteita, jotka on otettava huomioon suunnittelussa ja käytännön toimenpiteissä.

2.1 Kaupungin metsät virkistyskäytössä

Metsien virkistyskäytöllä tarkoitetaan kaikkea vapaa-ajan viet-tämistarkoituksessa metsissä tapahtuvaa oleskelua ja liikkumista. Se sisältää liikkumisen, jolla voidaan tarkoittaa jalan, hiihtäen, pyöräillen kuin moottoriajoneuvolla tai muulla näihin vertautuvalla tavalla liik-kumista, mutta myös maisemien ihailun, retkeilyn ja telttailun. Virkis-täytymiseksi luetaan niin ikään kotitarvemarjastus ja -sienestys sekä metsästys. Näillä käyttömuodoilla voi olla taloudellisiakin vaikutuksia

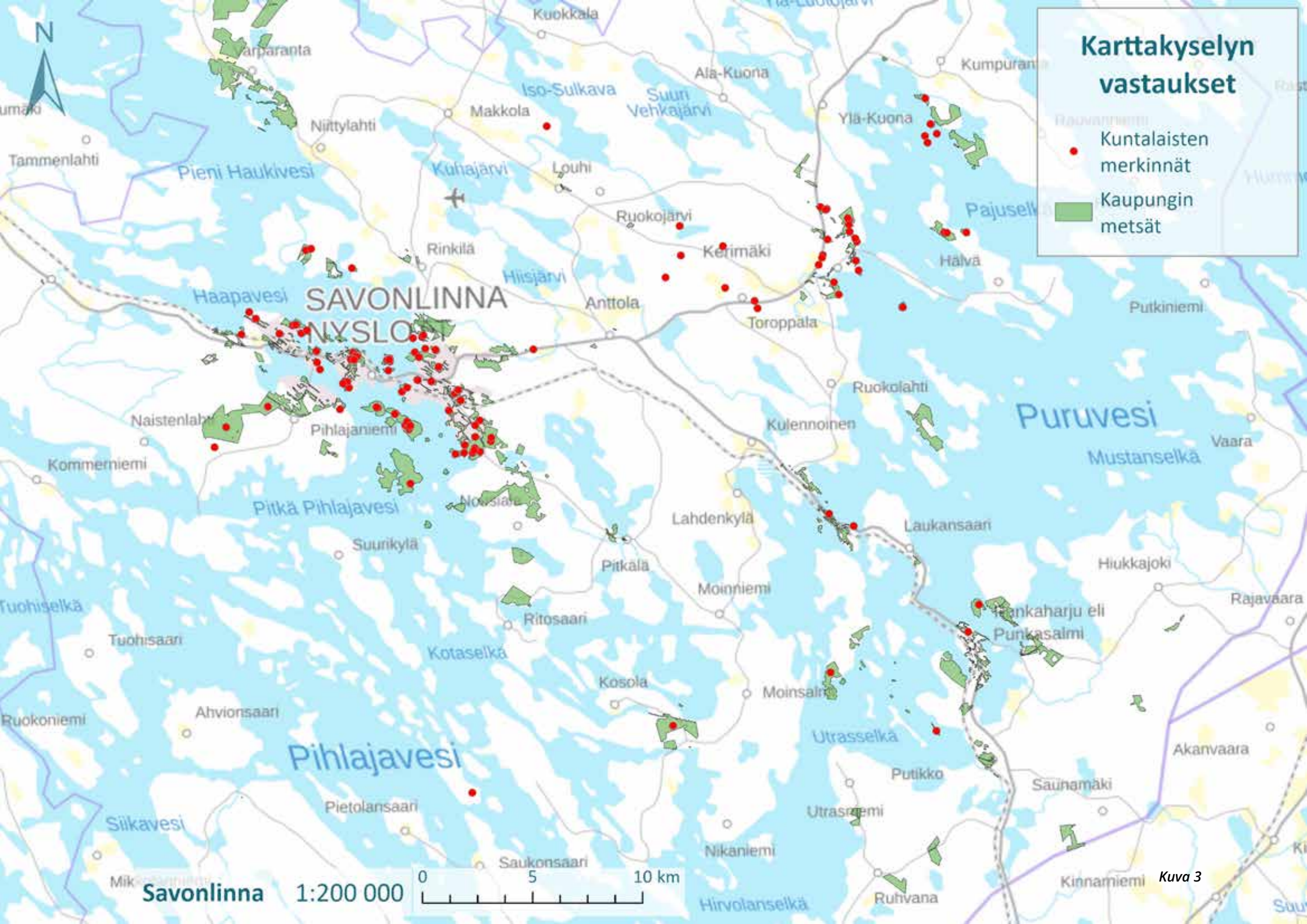
esimerkiksi elintarvikealaan. Lisäksi metsillä on vaikutusta myös vesillä tapahtuvaan virkistäytymiseen erityisesti maisemanäkymien ja retkeilysatamien osalta. Useimmat virkistysmuodot kuuluvat jokaisen oikeuksien piiriin, mutta muun muassa metsästys ja moottoriajoneuvolla liikkuminen jäävät niiden ulkopuolelle.

Tutkimusten mukaan luonto on suomalaisten aikuisten suosituin vapaa-ajan liikuntaympäristö, ja luontoympäristöistä liikunta- paikaksi valikoituu useimmiten lähimetsä. Luonnossa ja metsässä vietetty vapaa-aika vaikuttaa tutkitusti monella tavalla terveyteen ja hyvinvointiin jopa lisäten elinikää. Käynnit luonnossa parantavat koettua terveyttä, auttavat stressin hallinnassa ja sitä kautta arjessa jaksamisessa sekä mielenterveyden ylläpidossa. Metsäympäristö tarjoaa myös fyysistä haastetta ja kannustaa liikkumaan.

Metsäiset alueet lisäävät kaupungin ja asuin ympäristöjen viihtyisyyttä ja parhaimmillaan kohentavat asukkaiden elämälaatua. Kaupunki omistaa suurimman osan virkistykselle tärkeistä taajamametsistä, joten sillä on myös vastuu säilyttää virkistykseen sopivia alueita. Taajamametsät ovat tärkeitä saavutettavuutensa vuoksi. Lähiluontoon on matalampi kynnys lähteä ja se tukee erityisesti lasten, nuorten ja ikääntyvän väestön terveyttä, joilla ei välttämättä ole samanlaiset mahdollisuudet lähteä kauempana sijaitseville viheralueille. Lähietäisyydellä olevat metsät vähentävät myös vapaa-aikaan liittyvän autoilun tarvetta. Taajamametsät pa-

rantavat lisäksi ilmanlaatua sitomalla esimerkiksi liikenteestä aiheutuvia pienhiukkasia, ehkäisevät meluhaittaa, parantavat maisemaa ja viilentävät kaupunkia kuumina aikoina. Virkistyskäyttö tulee kuitenkin huomioida myös taajaman ulkopuolella, erityisesti taajaman reuna-alueilla ja virkistykseen tarkoitetuilla kohteilla. Kaupungin talousmetsätiloista tehdään myös metsästysvuokra-sopimukset paikallisten seurojen kanssa. Sopimukset tehdään viideksi vuodeksi kerrallaan.

Strategiatyön yhteydessä toteutettiin kuntalaisille suunnattu karttakysely, jolla pyrittiin selvittämään mitkä kaupungin omistuksessa olevat metsäalueet ansaitsevat tai tarvitsevat asukkaiden mielestä erityistä huomiota. Kysely oli auki noin kuukauden ajan helmi-maaliskuussa 2025. Paikkatietopohjaiseen kyselykarttaan käytiin tekemässä yhteensä 140 merkintää. Näistä 13 merkintää oli tehty kartalla alueille, joita kaupunki ei omista. Vastaukset jätettiin nimettömänä, joten yksi vastaaja on voinut merkitä useamman kohteen. Kyselyillä saatu tieto on tärkeää, koska metsien talouskäyttö vaikuttaa merkittävästi metsien virkistyskäyttömahdollisuuksiin ja virkistäytymisen laatuun. Kaupungin metsien hoidossa onkin tärkeää huomioida erityisesti asukkaiden virkistykselle tärkeät metsät. Virkistyskäytön kannalta oleellista on, että metsissä säilyy metsän tuntu ja että esimerkiksi polkuverkostot säilyvät kulkukelpoisina. Myös karttakyselyn perusteella asukkaiden huomio metsien osalta keskittyi odotetusti taajamametsiin, koska näillä alueilla on eniten asukkaita ja näin ollen metsäalueiden käyttäjiäkin.

2.2 Kaupungin metsät osana maisemaa

Maisema on kokonaisuus, jossa visuaalisuuden lisäksi voidaan kiinnittää huomiota muuhunkin ympäröivään kuten äänimaisemaan. Eurooppalaisen maisemayleissopimuksen mukaan maisemalla tarkoitetaan aluetta sellaisena kuin ihmiset sen mieltävät, ja jonka ominaisuudet johtuvat luonnon ja ihmisen toiminnasta ja vuorovaikutuksesta. Maisema on kokemuksellinen ympäristö, jota ei voida pelkistää vain näkymäksi. Maisema voidaan jakaa kauko- ja lähimaisemaan, joista molemmat tulee ottaa huomioon maisemavaikutuksia arvioitaessa.

Maisema on tärkeä osa yleistä viihtyisyyttä, asumista ja virkistytymistä. Metsät puolestaan ovat oleellinen osa Savonlinnan alueen maisemaa niin taajamassa kuin sen ulkopuolellakin. Metsien maisemalliset vaikutukset korostuvat erityisesti asutusten ja esimerkiksi matkailukohteiden läheisyydessä. Maisemat ovat olennainen osa muun muassa kulttuuriympäristöjä, joihin liittyy erityisiä arvoja ja merkityksiä. Pienempialainen, kulttuurisesti tärkeä kohde on esimerkiksi

Lehtiniemessä sijaitseva Putkinotkon alue, jossa rakennusten piha-piiri on Haukiveden-Haapaveden osayleiskaavassa merkitty suojeltavaksi kulttuuriympäristöksi. Metsien hoidossa tulee ottaa huomioon myös arvokkaiksi luokitellut maisema-alueet, jotka ovat yksittäisiä kulttuuriympäristöjä laajempia kokonaisuuksia. Savonlinnan alueella kaupungin metsien käyttöön vaikuttaa esimerkiksi valtakunnallisesti merkittäväksi maisema-alueeksi luokiteltu Kyrönsalmen kulttuurimaisema, joka on myös osa Olavinlinnan ja Pihlajaveden kansallismaisemaa. Savonlinnan alueella on runsaasti muitakin eri kaavatasoilla merkittäviksi osoitettuja maisema- ja kulttuuriympäristöalueita.

Kaukomaisemissa erottuvat herkemmin muuta maastoa korkeammat kohdat, joita kaupungin metsäalueilla on esimerkiksi Pihlajaniemellä, Ranta-kaartilassa, Ikoinniemiellä, Kosolassa sekä Varparannalla. Kaukomaisemien osalta Savonlinnan alueen lukuisat vesistöt ja niiden myötä kauas avautuvat maisemat tuovat metsien käsittelyyn niin ikään erityistä suunnittelutarvetta maisematasolla.

2.3 Ekologiset arvot

Metsät ovat tärkeä elinympäristö useille uhanalaisille lajeille. Monimuotoisuus metsäluonnossa ilmenee vaihtelevina elinympäristöinä ja sen myötä lajiston runsautena ja vaihteluna. Arvokkaiksi luokitellut elinympäristöt ovat avainasemassa monimuotoisuuden ja tiettyjen lajien säilyttämisessä. Hyvän metsänkäytön tunnuspiirteenä voidaan pitää biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen puuntuotannon ja virkistyskäytön tavoitteista huolimatta. Kaupungin on julkisena organisaationa osaltaan otettava toiminnassaan erityisesti huomioon ja edistettävä luonnonsuojelulle asetettuja tavoitteita. Kaupungin on arvioitava metsien käsittelyn yhteydessä ne toimet, joilla se voi vaikuttaa monimuotoisuuden säilymiseen ja lisäämiseen sekä ilmaston- ja vesiensuojeluun.

Savonlinnan metsät ovat mänty- ja kuusivaltaisia. Myös lajisto painottuu sen mukaisesti. Monimuotoisuudeltaan edustavimpia ovat useimmiten lehdot ja lehtipuuvaltaiset rehevät metsät. Erityisen tärkeitä biologiselle monimuotoisuudelle ovat vanhat metsät. Kaupungin omistamista metsistä vanhimmat sijaitsevat taajama-alueella. Taajamassa monimuotoisuuden kannalta arvokkaita metsäalueita on pyritty suojelemaan yhdessä virkistyskäytön kanssa. Myös suometsät eli turvemaametsät ovat tärkeitä elinympäristöjä erityisesti niihin erikoistuneille lajeille. Kaupunki omistaa kuitenkin verraten vähän suometsiä. Saarille rakentuneella Savonlinnan kaupungilla rantametsiä puolestaan on runsaasti myös kaupungin omistuksessa.

Kuva 5 Valtakunnallisesti arvokas Kyrönsalmen kulttuurimaisema aukeaa Savonlinnan keskustan alueelta sekä Pihlajaveden että Haapaveden suuntaan.

Suojelualueet ovat selkeitä monimuotoisuuden säilyttämiseen ja tukemiseen varattuja alueita. Laajempien suojelu-alueiden lisäksi kaupungin omistamilla alueilla on kuitenkin paljon myös pienempiä arvokkaita luonnon erityiskohteita; puroja, noroja, lehtometsiä, kalli-ojyrkänkaita, reheviä korpia, ruohoisia soita, kallioalueita, rantaluhtia ja jalo-puumetsiköitä. Suurin osa kohteista on suojeltu suoraan metsä-lain 10 §:n perusteella tai vesilain 2 luvun 11 §:n perusteella. Suojeltavia ja metsänkäytössä erityisesti huomioitavia lajeja Savonlinnan alueella ovat muun muassa valkoselkätikka, liito-orava ja kangasvuokko. Moni-muotoisuuden suojelua ohjaavat toimenpiteet määräytyvät erityisesti talousmetsissä myös käytössä olevien sertifikaattien mukaan.

2.4 Metsiin kohdistuvat uhkat ja riskit

Kaupungin metsiin liittyvät uhkat ovat pitkälti samoja kuin kansalli-sesti ja maailmanlaajuisestikin tunnistetut uhat. Niistä merkittävimpanä voidaan pitää ilmaston lämpenemiseen liittyviä uhkia, sillä ilmastonmuu-toksen suurimpien vaikutusten arvioidaan kohdistuvan maa- ja metsä-taloussektoriin. Metsätuhot tulevat tulevaisuudessa lisääntymään sään ääri-ilmiöiden ja tuhohyönteisten lisääntymisen seurauksena. Lähitule-vaisuudessa suurimpia tuhoriskejä ovat juurikäävän leviäminen, lumi- ja tuulituhot sekä kuoriaisten aiheuttamat tuhot. Suomeen voi levitä myös uusia tuhonaiheuttajia ilmastonmuutoksen edetessä. Etenkin Suomen valtapuulaji kuusi tulee kärsimään kuivuudesta ja sen tuhoriskien enna-koidaan lisääntyvän tulevaisuudessa. Myös metsäpalot voivat lisääntyä.

Tuhoilla on taloudellisia vaikutuksia. Ilmastonmuutoksen seu-rauksena talviaikainen roudattomuus voi hankaloittaa ja aiheuttaa lisäkustannuksia puunkorjuulle. Ilmastonmuutoksen metsätaloudelle positiivinen vaikutus on kasvukauden piteneminen ja sen mukanaan tuoma tuottavuuden kasvu. Tuhot ja myrskyvauriot voivat olla osittain uhkana myös metsien virkistyskäytölle.

Pitkällä aikavälillä ilmastonmuutos aiheuttaa ilmasto- ja kasvillisuusvyöhykkeiden muutoksia, esimerkiksi nykyisten havupuuvaltaiten metsien muuttumisen lauhkean vyöhykkeen sekametsiksi. Kasvillisuusvyöhykkeiden muutosten myötä muutoksia tapahtuu myös eläimistössä ja luonnon monimuotoisuus vähenee. Metsien käsittely ja hakkuut voivat myös olla riski metsäluonnon monimuotoisuudelle erityisesti silloin, jos monimuotoisuuden ylläpitämiseen tähtäviä toimia ei suunnitella ja toteuteta hakkuiden yhteydessä.

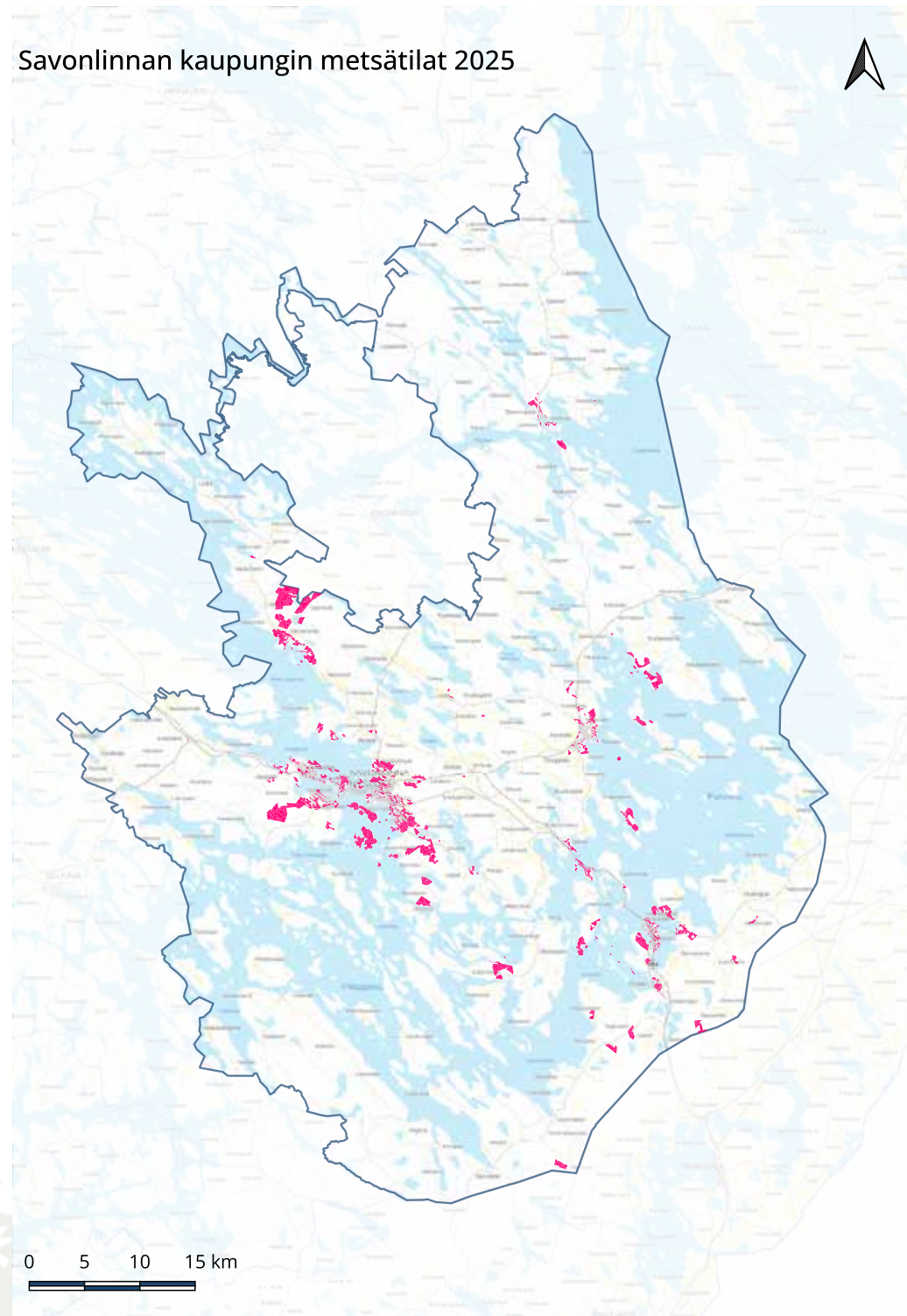
3 KAUPUNGIN METSÄOMAISUUS JA SEN NYKYTILA

Savonlinnan kaupunki omistaa metsää noin 4450 hehtaaria ja puuston kokonaistilavuus on noin 800 000 m³. Metsät sijoittuvat maantieteellisesti hyvin laajalle alueelle, koska kuntaliitosten myötä kaupungin omistukseen tulivat vuonna 2009 Savonrannan ja vuonna 2013 Kerimäen sekä Punkaharjun kuntien metsät. Savonlinnan kaupungin metsistä suuri osa on monikäyttömetsiä, jotka puuntuotannon lisäksi toimivat virkistyskäytössä. Niistä on iloa ja hyötyä, niin ulkoilua, marjastusta, sienestystä kuin metsästystäkin harrastaville kuntalaisille.

Lisäksi kaupunki omistaa myös muuta metsäpohjaista maata, jossa puustoa on joko luontaisesti tai istutettuna. Tällaisia alueita ovat mm. katualueet, rakennettujen puistojen ja kiinteistöjen luonnonmukaiset osat ja niin edelleen. Näiden alueiden puustoa hoidetaan kohteen tarpeiden ja ominaispiirteiden mukaisesti metsästrategian ulkopuolella.

Kuva 6 Kaupungin metsäomaisuus kartalla. Kaupungin omistuksessa on metsätiloja laajalla alueella, mutta tiheimmin kaupungin metsätiloja on keskustaajaman läheisyydessä.

Savonlinnan kaupungin metsätilat 2025

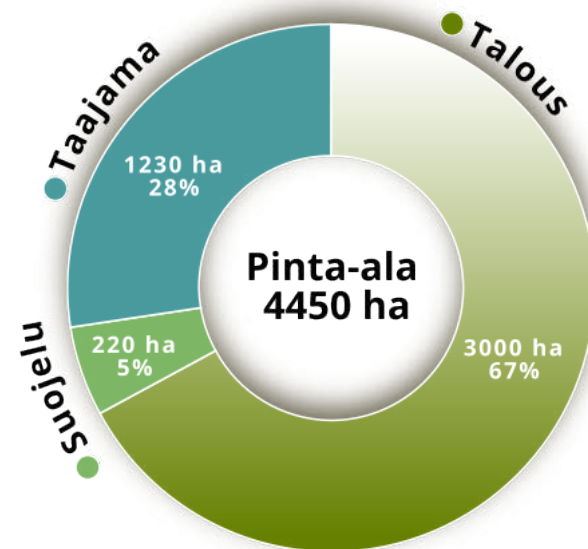

3.1 Talousmetsät

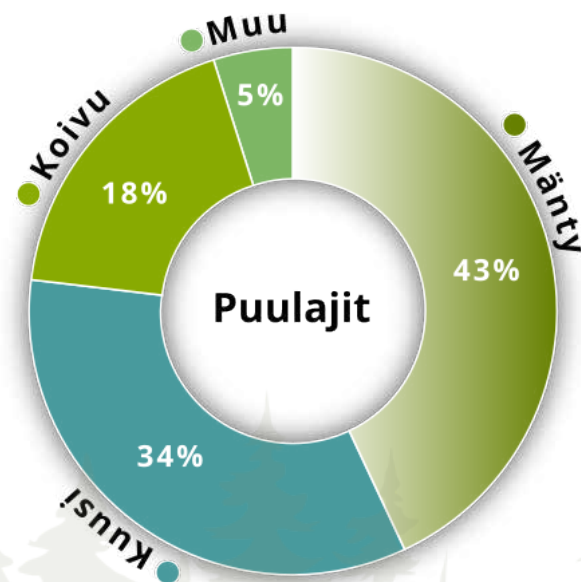
Savonlinnan metsäomaisuudesta talousmetsiksi luokiteltavia metsiä on noin 3200 ha. Suurin yksittäinen metsätila sijaitsee Varparannalla, Savonlinnan pohjoisosassa. Talousmetsiä hoidetaan laadullisesti siten, että niistä saadaan mahdollisimman hyvä taloudellinen kannattavuus.

Talousmetsissä puuston keski-ikä on 60 vuotta. Puusto on mäntyvaltaista ja sen osuus puustosta on 43 %, kuusta on 34 %, koivua 18 % ja muita puulajeja 5 %. Talousmetsien pinta-alasta on uudistuskypsiä metsiä 24 %, varttuneita kasvatusmetsiä 37 %, nuoria kasvatusmetsiä ainoastaan 12 % ja loput 27 % taimikoita.

Talousmetsät ovat myös aktiivisessa virkistyskäytössä. Talousmetsissä on retkeilyreittejä, hiihtolatuja, moottorikelkkareittejä ja frisbeegolftratoja. Kaikki talousmetsät on myös vuokrattu paikallisille metsästysseuroille, niin hirven kuin pienriistan metsästyksen. Talousmetsät ovat myös suosittuja marjastus ja sienestysalueita.

Kuva 7 Savonlinnan kaupungin metsäomaisuuden pinta-alat jaoteltuina talous-, taajama- ja suojelumetsiin.

Kuva 8 Savonlinnan kaupungin metsien puulajijakauma. Kaupungin metsät ovat pääasiassa havupuuvaltaisia ja valtapuulaji on mänty.

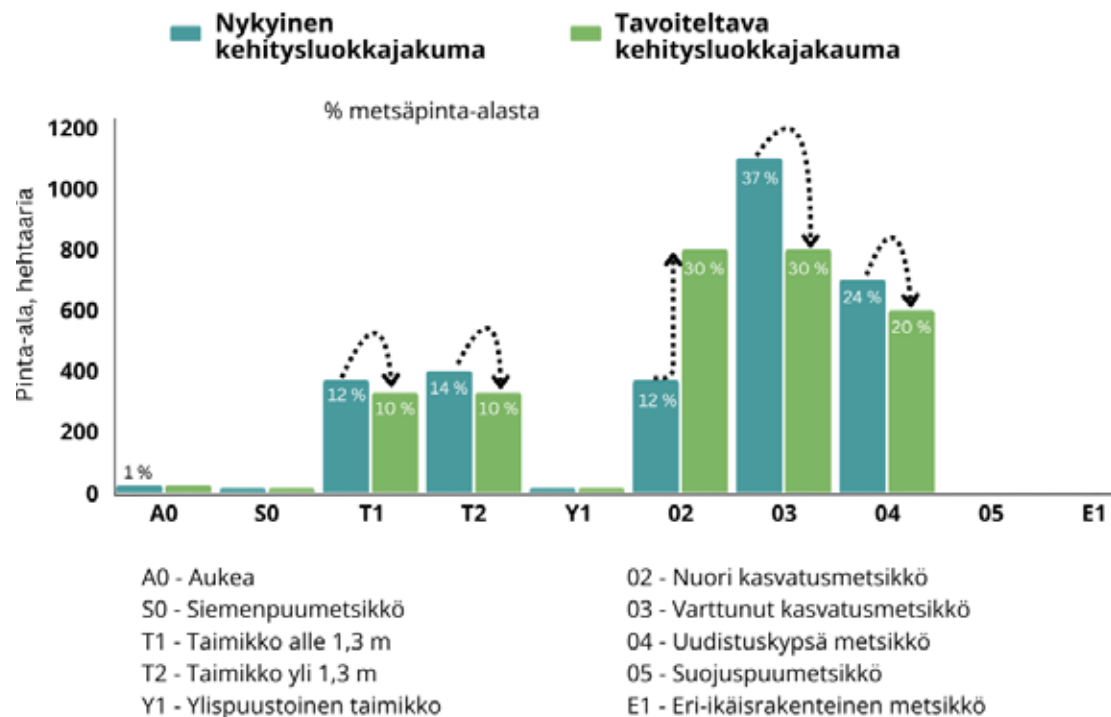
3.2 Metsien kasvu ja vuotuiset hakkuumäärät

Kaupungin metsistä on teetetty uusimpaan tutkimustietoon ja vuoden 2024 metsävaratietoon pohjautuva kehitysennustelaskelma metsän kasvulle, tuotolle ja hiilitaseelle vuonna 2024. Ikä- ja kehitysluokkien sekä metsien rakenteen kehityksestä voidaan johtaa myös tiettyjä monimuotoisuusennusteita.

Kaupungin omistamien metsien vuotuinen kasvu on noin 22 000 m³/v, talousmetsissä n. 18 000 m³/v. Kestävän kehityksen periaatteiden mukaisesti vuotuinen hakkuumäärä ei saisi ylittää missään tapauksessa vuotuisia kasvuja. Savonlinnan kaupunki on keskimäärin hakannut 2010-luvulla metsiä noin 17 000 m³ vuodessa, mikä on selkeästi alle kestävän kehityksen kriteerien mukaisen määrän, kun tarkastellaan kaupungin koko metsäomaisuutta.

Taajamametsien hakkuumäärä on ollut viime vuosina noin 1000–1200 m³/v ja talousmetsien keskimäärin 16 000 m³/v. Näin ollen voidaan todeta, että vuotuiset hakkuumäärät ovat kriittisellä tasolla, kun niitä verrataan talousmetsien vuotuisen 18 000 m³ kasvuun.

Talousmetsien kehitysluokkajakaumat

Kuva 9 Kehitysluokkajakauma kuvaa talousmetsien puuston puuntuotannollista kehitysvaihetta puuston iän ja rakenteen perusteella. Kehitysluokkajakauman perusteella nähdään, onko metsissä riittävästi esimerkiksi kasvunsa alussa olevia metsiä tasaisen taloudellisen tuoton turvaamiseksi.

Vuoden 2010 heinä-elokuussa Asta ja Veera -myrskyt vähensivät kaupungin metsäomaisuutta yksistään yli 20 000 m³. Lisäksi vuosien 2009 ja 2013 kuntaliitoksien myötä liitoskunnat myivät runsaasti puustoa sekä kokonaisia metsätiloja. Näin ollen Savonlinnan kaupungille periytyi erittäin taimivaltaisia metsätiloja. Lisäksi Savonlinnan kaupunki on itse myynyt omistamiaan, kehitysluokkakajakaumaltaan hyväpuustoisia tiloja runsaasti lähivuosien aikana.

Nämä yhdessä vuotuisen kasvun ylittäneiden hakkuiden kanssa ovat johtaneet tilanteeseen, jossa ilman merkittävää suunnanmuutosta metsien käyttö- ja hoitosuunnitelmaan, kaupungin metsien hakkuutulojen romahdus on odotettavissa viimeistään seuraavan 20 vuoden kuluessa.

3.3 Taajamametsät

Taajamametsät ovat tärkeitä alueita kaupungin asukkaiden näkökulmasta, ja niille suuntautuu muita metsäalueita enemmän virkistys- ja ulkoilukäyttöä. Taajamametsiksi laskettavia metsiä on kaikkiaan noin 1230 ha, joista noin 950 ha Savonlinnan taajaman läheisyydessä ja noin 350 ha muiden taajamien tuntumassa. Puuntuotannollisesti katsottuna taajametsien pinta-alasta on uudistuskypsiä metsiä 48 %, varttuneita kasvatusmetsiä 32 %, nuoria kasvatusmetsiä 9 % ja loput 11 % taimikoita. Taajametsien hoitoa ohjaa kuitenkin erillinen taajamametsien hoitosuunnitelma ja taajamametsillä ei ole erityisiä puuntuotollisia tavoitteita.

Kuva 10 Monimuotoinen Sulosaari Savonlinnan keskustan kupeessa on tärkeä virkistysalue sekä kunta-laisille että matkailijoille.

Savonlinnan taajamametsissä on kattava polkuverkosto ja niissä on ulkoliikuntaa palvelevia rakenteita kuten portaita ja valaistusta. Savonlinnan taajamametsissä myös marjastus ja sienestys ovat mahdollisia. Koulujen ja päiväkotien läheisyydessä sijaitsevilla metsillä on tärkeä rooli lasten ja nuorten opetuksessa ja liikkumisessa. Lisäksi taajamametsillä on suuri maisema-arvo osana asuin- ja kulttuuriympäristöjä. Kaupunkiympäristössä metsäalueilla on sääoloja tasaava merkitys ja ne toimivat muun muassa tuulensuojana, helteellä varjostaen ja talvella lumikertymiä tasaten. Puisto-, lähi- ja suojametsiin kohdistuu lisäksi esimerkiksi turvallisuuteen liittyviä näkökulmia. Taajamametsissä on

kiinnitettävä erityistä huomiota vaarapuihin ja reittien turvallisuuteen.

Taajamametsistä virallisesti suojeltuja ovat tällä hetkellä osat Talvisalon ja Miekkoniemen metsäalueista. Myös muita taajamametsäkohteita on mietitty haettavaksi METSO-metsiensuojeluohjelmaan. Kaupungin vanhimmat metsät sijoittuvatkin taajama-alueelle, joten niillä on tärkeä merkitys myös metsäluonnon monimuotoisuuden säilyttämisessä Savonlinnan alueella. Virkistyskäytön ja suojelun tavoitteet on taajamametsissä sovitettava yhteen niin, että ne eivät poissulje toisiaan.

3.4 Suojelumetsät ja monimuotoisuudelle tärkeät alueet

Kaupungin metsistä pysyvässä suojelussa on metsiä noin 220 ha eli noin 5 % metsämaan kokonaispinta-alasta. Talvisalon (17,8 ha), Harakkasalon (7,0 ha) ja Miekkoniemen (15,0 ha) metsät on hyväksytty pysyvään suojeluun METSO- metsiensuojeluohjelmaan. METSO-metsiensuojeluohjelmaan kuuluvien metsien lisäksi pysyvässä suojelussa on Soininmäen perintömetsä (23,3 ha) sekä metsälain § 10 perusteella suojeltuja kohteita (noin 155 ha).

Talvisalo on hyvin monipuolinen ja yhtenäinen metsäalue, joka on puustoltaan vanhaa, järeää havupuuvaltaista sekametsää. Lahopuuta on paikoitellen runsaasti. Yli puolet alueen maaperästä on lehtomaista kangasta tai lehtoa. Karuimmat alueet puolestaan ovat kitumaan kalliota. Mäkisyyden ansiosta notkelmiin on jäänyt luonnontilaisia soita ja paikoin vetistä korpea. Lounaispuolen rinteeltä laskee luonnontilainen noro suoalueelle. Kellarpellossa sijaitseva Harakkasalon alue puolestaan on suurelta osin luonnontilaista lehtoa, jonka puusto on kookasta lehtisekametsää. Alueella on runsaasti lahoppuuta ja osa alueesta on metsittynyttä viljely- tai laidunmaata.

Miekkoniemen alue on rehevää ja sillä sijaitsee vaihtelevasti nuoria koivikoita, tiheitä, kosteita lehtipuulehtoja sekä varttuneita lehtokuusikoita. Alue on osittain säilynyt hyvin luonnontilaisena. Verraten pieneltä alueelta onkin löytynyt peräti kahdeksan metsälakikohdetta, ja se on tärkeä elinympäristö useille kasvi- ja eläinlajeille. Sekä Harakkasalo että Miekkoniemi ovat sopivaa elinympäristöä muun muassa valkoselkätikalle. Miekkoniemen ja Talvisalon alueilla kulkevat myös kuntoradat ja niillä on suuri merkitys alueen asukkaiden virkistyspaikkana.

Soininmäen perintömetsä on tarkoitus säilyttää luonnontilaisena jälkipolville. Sopimus perintömetsästä on tehty luonnonsuojeluyhdistys WWF:n kanssa. Soininmäen puuston keski-ikä vaihtelee 110–160 ikävuo-
den välillä. Alue on ollut hakkuiden ulkopuolella jo yli 50 vuoden ajan ja on palaamassa luonnontilaiseksi. Se sisältää erityisen arvokkaita elinympä-
ristöjä, lahopuustoa, jyrkännettä, kalliometsää, lehtoa sekä puron. Alueen
halki kulkee luontopolku, jonka varrella on näköalapaikkoja.

Kaupungin omistuksessa on myös Lehtiniemessä sijaitseva met-
sälaidunnukseen käytetty alue. Noin viisi hehtaaria rantametsäaluetta
on vuokrattu laitumeksi lampaille, jotka ovat laiduntamisellaan muo-
vanneet metsän aluskasvilli-suutta ja pensaskerrosta harvemmaksi.
Laidunnuksen ansiosta alue on luokiteltu maakunnallisesti arvokkaak-
si perinnebiotoopiksi. Lehtiniemen perinnebiotooppi tarjoaa elinym-
päristön sellaisille kasvi- ja eläinlajeille, jotka ovat riippuvaisia perintei-
sen metsälaidunnuksen myötä syntyvästä ympäristöstä.

*Kuva 11 Lampaat laiduntavat Lehtiniemessä ja hoitavat samalla aluetta, joka
on luokiteltu maakunnallisesti arvokkaaksi perinnebiotoopiksi.*

4 METSIEN KÄYTTÖ- JA HOITOSUUNNITELMAN PÄÄKOHDAT

Metsien käyttö- ja hoitosuunnitelmissa tuodaan esille ne käytännön tason suunnitelmat ja toimenpiteet, joita kaupungin metsissä tullaan tekemään. Kaupungin metsien hoidosta vastaa kaupungin oma metsäpalveluiden tulosityksikkö. Metsäpalveluissa työskentelee metsätalousinsinööri ja kaksi metsuria, joista toisella on lisäksi arboristin eli puunhoitajan pätevyys. Metsävaroja hallinnoidaan Foresta-metsätietojärjestelmän avulla.

Kaupunki noudattaa metsien hoidossa voimassa olevaa lainsäädäntöä, sopimuksia, ohjeistuksia ja sertifiointia sekä huomioi viimeisimmän tutkimustiedon. Kaikki kaupungin metsät ovat PEFC-sertifioituja, joten metsät on hoidettu vähintään sertifikaatissa määriteltyjen kestävyysvaatimusten mukaisesti. Metsänkäsittelyn suhteen PEFC-sertifikaattia hieman kriteereiltään tiukempaan FSC-sertifikaattiin liittymistä on syytä tarkastella. PEFC-sertifikaatin kriteerejä tiukennettiin vuoden 2024 alusta ja merkittävin ero sertifikaattien välillä nykyisin on, että FSC-sertifikaatti edellyttää vähintään viiden prosentin jättämistä sertifioidun metsämaan pinta-alasta pysyvästi metsätalouskäytön ulkopuolelle. Savonlinnan kaupungin metsissä koko metsäomaisuuden osalta tämä kriteeri täyttyy. Muita pienimuotoisia eroja sertifikaattien välillä toki on, mutta niillä ei metsänhoidollisesti ole suurta merkitystä. Joissain kriteereissä PEFC-sertifikaatti on kriteereiltään jopa FSC-sertifikaattia tiukempi, kuten mm. hakkuissa jätettävien tekopökelöiden vuoksi. Mahdollinen vaihtoehto voi olla niin sanottu tuplasertifiointi, jolloin käytössä olisi molemmat sertifiointit.

Uuden metsästrategian mukaan kaupunki ostaa käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa kaupungille soveltuvia metsäkiinteistöjä, ja vastaavasti ei laita myyntiin omistamiaan kokonaisia metsäkiinteistöjä. Ostettavien tilojen tulisi olla metsätaloudellisesti katsottuna järkevällä etäisyydellä kaupungin jo omistamista metsäkiinteistöistä tai kaavoituksellisesti muuten tärkeitä, kuten taajamien läheisyydessä sijaitseva kiinteistö.

Kaupungin metsät luokitellaan puuston iän, koon, kasvun ja kehitysvaiheen mukaan eri kehitysluokkiin. Taajamametsät luokitellaan lisäksi muun muassa käyttötarkoituksen ja tavoitetilan mukaan hoitoluokkiin, jotka kehitysluokkien lisäksi ohjaavat eri alueiden käsittelyä. Kullekin kohteelle valitaan alueen koko, olosuhteet, metsän nykytilanne ja hoitoluokan tavoitteet huomioon ottaen soveltuvin metsänhoidollinen menetelmä. Kaikkia metsästrategian painopisteitä ei voida toteuttaa jokaisella kohteella ja kohteiden painotukset voivat vaihdella. Yksittäiset kohteet ja alueet muodostavat yhdessä kokonaisuuden, jolla strategiaa toteutetaan.

4.1 Talousmetsien hoito

Kaupungin talousmetsien hoidon pitkän tähtäimen tavoitteena tulee olla tasainen ennustettavissa oleva hakkuumäärä, jonka varaan voidaan laskea tasainen tulovirta kaupungin menojen katteeksi. Kehittyvässä, monipuolisessa talousmetsässä on kehitysluokkia taimikoista vanhoihin metsiin. Kehitysluokkien kestäväällä optimijakaumalla varmistetaan puuston kasvu ja hakkuumahdollisuudet.

4.1.1 Hakkuut

Vuotuisia talousmetsien hakkuumääriä vähennetään vastamaan korkeintaan 80 % vuotuisesta kasvusta. Suhteellinen osuus ottaa huomioon muutokset metsien pinta-alan muuttuessa. Tällä toimella talousmetsien vuotuinen kasvu pysyy suurempana kuin vuotuis-

Puuston kasvu metsätalousmaalla

	Nykypuusto	Vuonna 2034
Keskikasvu, m ³ /ha	6,12	6,93
Kasvu yhteensä, m ³	20165	22814

Kuva 12 Puuston kasvun nykytilanne ja tavoiteltava tilanne strategiakauden päättyessä.

ten hakkuiden määrä ja metsien käyttö pysyy taloudellisesti kestäväällä pohjalla taaten tasaiset hakkuutulot jatkossa.

Hakkuukertymiä ja -tuloja seurataan jatkossa kolmen vuoden jaksoissa, nykyisen yhden vuoden sijasta, koska metsäyhtiöiden hakkuusopimukset on tehty yleisesti kolmeksi vuodeksi. Samalla puukauppojen suunnittelussa voidaan hyödyntää paremmin puumarkkinoiden hintojen vaihtelua ja puukauppojen ajoittaminen hyvään puutavaran markkinahintaan tuo huomattavasti lisätuloja kaupungin kassaan.

4.1.2 Taimikon hoito

Savonlinnan kaupungin taimikonhoitotyöt toteutetaan tehokkaasti ja oikea-aikaisesti, jotta nuoret ja varttuneet taimikot saadaan kasvamaan nopeasti hakkuutulota tuottaviksi nuoriksi metsiköiksi. Heinimistä ja varahaisperkausta suoritetaan nuorille taimikoille ja taimikonharvennusta ja nuorenmetsänhoitoa varttuneemmille taimikoille. Vuositasolla taimikonhoitojen tarve on noin 160–180 ha.

4.1.3 Lannoitus

Jotta varttuneet metsät saadaan kivennäismailla kasvamaan nopeammin uudistuskypsiksi metsiköiksi, toteutetaan metsälannoitusta siihen soveltuvilla metsäkuvioilla. Metsälannoitukseen soveltuvalla kohteelle kohdistettu lannoitus antaa lisätuottoa 5–10 % hehtaarille ja näin saadaan varttuneet kasvatusmetsät kasvamaan nopeammin uudistuskypsiksi metsiköiksi. Lannoitusta ei käytetä kohteilla, joissa sen

voidaan katsoa aiheuttavan vahinkoa esimerkiksi alueen vesistöille. Saarikohteissa lannoitusta ei käytetä lainkaan.

Tuhkalannoitusta ei kaupungin metsissä käytetä. Tämä johtuu suurelta osin siitä, että talousmetsistä suometsiä on hyvin vähän. Tuhkalannoitusta käytetään erityisesti korjaamaan suometsien maaperän ravinnehäiriöitä. Tuhkalannoituksen pitkäaikaisvaikutuksia maaperään ja vesistöön ei vielä tunneta kunnolla.

4.2 Taajamametsien hoito

Taajamametsät ovat usein puustoltaan iäkkäitä ja lajistoltaan monimuotoisia, joten niiden hoidossa kiinnitetään virkistyskäytön lisäksi huomiota myös luonnon monimuotoisuuden turvaamiseen. Taajamametsien käyttö ja hoito perustuvat vuonna 2024 laadittuun ja vuonna 2025 hyväksymiskäsittelyyn menevään taajamametsäsuunnitelmaan. Taajamametsät halutaan säilyttää hyvinä virkistysympäristöinä eikä niistä saatavalla puun määrällä ole suurta merkitystä vuotuisessa hakkuutulokertymässä. Siksi uudistushakkuita pyritään välttämään ja luontainen uudistaminen tehdään kerroksellisuuden kautta – jatkuvan kasvatuksen periaatteita hyödyntäen. Jos kerroksellisuutta ei saada aikaan, uudistetaan metsiä pienialaisten muutaman aarin kokoisten aukkojen kautta istuttamalla aukkoihin uusia taimia.

Eriyistä metsänhoidollista huomiota kiinnitetään reittien välittömään lähivyöhykkeeseen. Polut pidetään kulkukelpoisina ja turvaisina raivauksella sekä puuston terveyteen kiinnitetään erityistä huomiota. Alusmetsää voidaan paikoittain raivata vesistönäkymien avaamiseksi. Maaston kulumista ehkäistään mm. reittien vahvistamisella ja liikkumisen ohjaamisella. Myrskytuhojen ennaltaehkäisy tarpeellisilta osin on tärkeä osa taajamametsien käsittelyä.

Taajamametsien monimuotoisuutta vahvistetaan mm. suojatiheiköjä ja hoidon ulkopuolelle jääviä luonnonmukaistuvia pienalueita lisäämällä. Virkistys- ja ulkoilumetsissä säilytetään myös hoitamattomia, suojeltuja ja rauhoitettuja metsiköitä. Lahopuun määrää lisätään hallitun turvallisesti. Metsän pensas- ja puustokerrosten lajiston monipuolisuutta lisätään, erityisesti monimuotoisuudelle arvokkaiden puulajien (haapa, raita, pihlaja, leppä) osuutta pyritään kasvattamaan. Taajamametsien monimuotoisuutta edistetään myös ylläpitämällä viheryhteyksiä ja -käytäviä. Metsänhoito eri menetelmin ja työlajein sekä mosaiikkimai-

nen metsärakenne eri-ikäisine puustoineen ja metsikkökuvioineen luo monipuolisuutta myös maisemaan. Tulevilla rakentamisalueilla metsien uudistaminen ja hoito tehdään ennen rakentamisen alkamista, jotta voimakkaita toimenpiteitä ei tarvita välittömästi rakentamisen päätyttyä.

4.3 Metsien suojelu ja monimuotoisuuden tukeminen

Tällä hetkellä kaiken kaikkiaan pysyvässä suojelussa on metsiä noin 220 ha eli noin 5 % kaupungin omistaman metsämaan kokonaispinta-alasta. Suojelu- ja rauhoituskohteilla ei tehdä metsänhoidollisia toimenpiteitä lukuun ottamatta ulkoilureittien varsia, joilta voidaan turvallisuussyistä poistaa vaarapuita. Syntyneet vaarapuut jätetään kaatamisen tai muiden tarvittavien toimenpiteiden jälkeen metsään lahoamaan.

Kaupunki hakee jatkossakin toimielinten hyväksymille yhtenäisille ja kriteerit täyttävälle luontoalueille pääsyä METSO-metsiensuojeluohjelmaan tai vastaavaan, mikäli niistä maksetaan kaupungille riittävä korvaus. Kaupungilla on tiedossa pysyvään suojeluun soveltuvia metsäkohteita, mutta niistä kaikkia ei ole haluttu hakea pysyvään suojeluun. Syynä tähän on ollut METSO-ohjelman puitteissa maksettavan korvauksen vähyys. Kuntien saama korvaus suojelusta on vähäisempi kuin yksityisten maanomistajien saama korvaus vastaavasta alueesta. Lisäksi kaupunki on halunnut säilyttää mahdollisuuden korjata kohteilta pois esimerkiksi myrskytuhojen seurauksena kaatuneet puut. Metso-ohjelmalla suojellusta metsästä kaatuneiden puiden poisto on kiellettyä, koska se vähentää lahopuun muodostumista ja näin ollen heikentää suojelukohteen luontoarvoa. Suojelualueita pyritään kuitenkin lisäämään, mikäli kaupungin omistamista alueista löytyy sopivia kohteita. Tällä hetkellä alustavaa arviointia sopivista kohteista on tehty joidenkin saarten ja taajamametsien osalta.

Kaupungilla on laajasti käytössään lajihavaintoihin perustuvaa tietoa suunnittelun tueksi. Muun muassa [Laji.fi](https://laji.fi) -palvelun kautta saatava paikkatietoaineisto sisältää sekä ammattilaisten että harrastajien tekemiä lajihavaintoja. Myös Foresta-ohjelmistossa näkyvät metsän käyttöön vaikuttavien lajien tunnistetut esiintymispaikat. kaupunki kiinnittää lajiston suojeluun huomiota myös talousmetsissä pesimäaikaan. Teknisen lautakunnan päätöksen 24.9.2024 § 185 mukaisesti kaupunki ei suorita itse metsähakkuita ja edellyttää vuosittaisia hakuita kilpailuttaessaan, että metsäyhtiöt eivät hakkaa metsiä lintujen pesimäaikaan touko-kesäkuussa. Myös maan muokkaukset ja havujen ajo pyydetään tekemään pesimäkauden päätyttyä syksyllä. Näillä toimenpiteillä pyritään edesauttamaan pesintöjen onnistumista ja suojelemaan erityisesti linnustoa, mutta myös muita kesäaikaan pesiviä eläinlajeja. Talvella ja kevättalvella ei tehdä puun korjuuta ja vältetään metsänhoitotöiden tekemistä sekä liikkumista saarissa ja muilla sellaisilla alueilla, jotka ovat saimaannorpan pesinnän kannalta tärkeitä.

Taajamametsistä monet ovat puustoltaan vanhoja ja siksi myös lajistoltaan rikkaita. Taajamametsissä virkistyskäytön tukemiseksi tehdyt toimet voivat tukea myös metsien lajistollista monimuotoisuutta. Monimuotoisuutta turvataan ja pyritään lisäämään kuitenkin myös muilla keinoilla ja taajamien ulkopuolisissa metsissä. Talousmetsissä metsäluonnon monimuotoisuutta tukevat toimet toteutetaan vähintään käytössä olevan tai olevien sertifikaattien mukaisesti. Metsänhoidossa suositaan sekametsä rakennetta ja säästetään lahoppuuta sekä tehdään tekopökölöitä. Metsätaloustoimia tehdään niin, että viheryhteysien ja ekologisten käytävien säilyttäminen on mahdollista, jotta lajit pääsevät liikkumaan metsäalueiden välillä.

4.4 Virkistyskäytön huomioiminen

Taajamametsien hoitoon liittyvässä luvussa (luku 4.2) on esitetty useita keinoja, joilla metsiä voidaan hoitaa virkistysarvot huomioiden. Virkistysarvot on kuitenkin otettava kaupungin metsissä huomioon myös taajamaa ympäröivissä metsissä sekä haja-asutusalueen metsissä. Virkistykselle tärkeillä alueilla vältetään rajua maan muokkausta ja hakkuut suunnitellaan ympäristö huomioon ottaen. Myös metsäkoneiden ajourat pyritään suunnittelemaan siten, että ne eivät tarvele olemassa olevia polkuja. Laajemmilla metsäalueilla kulkevien reittien jatkuvuuteen kiinnitetään huomiota niin, että ne eivät katkea tarpeettomasti.

Metsien virkistyskäytön tukemisessa on huomioitava myös metsäluonnon kantokyky. Tästä syystä virkistykseen käytettäviä alueita on oltava riittävästi, jotta käyttöpaine jakautuu tasaisesti. Tarpeen mukaan reittien ylikulumista ehkäistään muun muassa ohjaamalla kulkua olemassa oleville poluille, jotta maasto ja aluskasvillisuus eivät kulu tarpeettomasti ja sijoittamalla portaita rinteisiin, jotka kärsivät helposti eroosiosta.

Reittien, retkeilyrakenteiden ja harrastuspaikkojen ylläpito ei ole kaupungin maankäyttö eikä metsäpalveluiden tehtävien keskiössä, mutta metsäpalvelut hoitavat osaltaan virkistykseen soveltuvien rakenteiden ylläpitoa ja huo-lehtivat reittien kulkukelpoisuudesta. Myös yhteistyö yhdistysten ynnä muiden tahojen kanssa reittien suunnittelussa ja hoidossa on tärkeää. Yhteistyön kehittämistä ja lisäämistä pidetään tavoiteltavana, jotta muun muassa eri liikuntalajeille soveltuvia ympäristöjä voidaan tarjota kaupungin metsäalueilla ja toimintaa voidaan ohjata niille soveltuville alueille.

4.5 Maisemansuojelu ja -hoito

Kaupungin metisen hakkuissa kiinnitetään huomiota rantametsien säilymiseen ja vältetään toimenpiteitä, jotka voivat aiheuttaa avoimeen maisemaan niin kutsuttuja repeytymiä. Ranta- ja muidenkin alueiden maisematason suunnittelulla voidaan samalla tukea myös monimuotoisuuden kehittymistä. Vesiensuojelua hyödyttää ranta-alueille jätetyt riittävän leveät suojavyöhykkeet ja näkymiä taas voidaan avata vaikkapa sellaisilta alueita, joiden kasvillisuus hyötyy ja vaatii sitä pärjätäkseen.

Myös erityisesti ympäröivää maastoa korkeammalla tehtävät hakkuut suunnitellaan niin, että kaukomaisema kärsii mahdollisimman vähän ja vältetään muun muassa liian geometrisia hakkuukuvioita, koska selkeät ja jyrkkälinjaiset alueiden rajat erottuvat maisemassa selkeästi. Monimuotoisuudellekin tärkeät säästöpuuryhmät ja riistatiheiköt edesauttavat pehmeämpien linjojen säilymistä.

Lähimaisemassa metsien yksittäiset elementit tulevat paremmin esille. Maisemallisesti tärkeät yksityiskohdat kuten näyttävät maisemapuut pyritään säilyttämään. Sekapuun suosiminen tuo metsään vaihtelua ja luonnonmukaisuutta. Myös rajua maanmuokkausta, joka vaikuttaa näkymien lisäksi alueella liikkumiseen, vältetään. Metsät ovat lähimaisemassa monin paikoin tärkeitä suojakaistaleita niin näkyyvyyden, melun kuin esimerkiksi liikenteestä kan-tautuvan pölyn estämiseksi. Nämä seikat huomioidaan hakkuista suunniteltaessa asutuksen läheisyydessä, ja tärkeitä suojakaistaleita säilytetään puustoisena.

Hakkuita ja muita metsänkäytön toimenpiteitä suunniteltaessa otetaan huomioon kulttuuriympäristöt ja arvokkaat maisema-alueet. Näillä alueilla hakkuut on toteutettava niin, että ne eivät vaikuta ympäristön ja maiseman ominaispiirteisiin merkittävästi. Tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että peitteiset metsäalueet on pyrittävä säilyttä-

mään peitteisenä ja alueilla ei tehdä toimenpiteitä, jotka erottuvat selkeästi kaukomaisemassa. Erityisesti kulttuuriympäristöissä ja niiden välittömässä läheisyydessä myös lähimaisemaan kiinnitetään huomiota ja arvioidaan, mitkä metsäalueet ja niihin liittyvät tekijät ovat oleellisia ympäristön arvojen säilyttämiseksi. Tällaisia voivat olla esimerkiksi yksittäiset maisemapuut, ehjänä säilyvä maapohja tai kasvilajiston säilyttäminen. Myös eri kaavatasoilla annetut määräykset tarkistetaan, ja mikäli niissä on annettu ohjeita metsiin tai maisemaan liittyen, metsänkäsittely toteutetaan kaavan mukaisesti.

Kaupungin taajamametsien käyttöä ohjaa lisäksi erillinen taajamametsäsuunnitelma. Taajamassa asemakaava-alueilla tehtäville hakuille haetaan erikseen maisematuuluvat. Lupaprosessissa arvioidaan maisemavaikutukset yleiskaava-alueiden talousmetsäalueita tarkemmin ja annetaan tarvittavia toimenpidesuosituksia metsikkö- ja kuvio-kohtaisesti sekä tiedotetaan ja kuullaan lähialueen asukkaita.

4.6 Asukkaiden tiedottaminen ja osallistaminen

Strategiakauden aikana on tavoitteena kehittää kaupungin metsien käsittelyyn liittyvää tiedottamista. Kaupungilla on otettu käyttöön uusi, paikkatietoon pohjautuva ohjelmisto, joka mahdollistaa entistä kätevämmän muun muassa kyselyiden ja kuntalaisten käytössä olevien karttapalveluiden toteuttamisen. Esimerkiksi strategiatyön aikana toteutettu karttakysely, jossa kerättiin paikkatietoa kuntalaisille merkittävistä metsäalueista, on toteutettu uudella ohjelmistolla.

Suunnitteilla on verkossa julkaistava karttapalvelu, josta kuntalaiset pääsevät katsomaan eri metsäkuvioiden tietoja. Tiedoista käy ilmi myös aiotut hakkuut. Myös metsiin ja metsien käyttöön liittyvää palautekanavaa aloitetaan kehittämään, jotta metsiin liittyvän palautteen antaminen helpottuu. Strategiakauden ajaksi voimaan tuleva taajamametsäsuunnitelma tullaan myös asettamaan virallisesti nähtäville ja nähtävillä oloaikana kuntalaisten on mahdollista kommentoida suunnitelmaa.

4.7 Ilmastonmuutoksen huomioiminen

Suomen pyrkiessä hiilineutraaliuuteen metsillä osana maankäyttösektoria on hiilinielujen ja -varastojen vahvistamisessa merkittävä rooli. Ilmastonmuutoksen vaikutukset metsien ekosysteemeihin ovat moninaiset, ja niiden ennakoimiseksi metsänhoidossa on tärkeää omaksua kestäviä ja sopeutumiskykyä lisääviä käytäntöjä. Yksi kuutio puuta sitoo elinaikanaan keskimäärin noin 1000 kiloa hiilidioksidia ja puolestaan yksi hehtaari suomalaista metsää sitoo noin 4700 kiloa hiilidioksidia vuodessa. Enimmillään puun rungon tilavuuskasvu on puun ollessa 30–60-vuotias ja tänä aikana hiilidioksidia sitoutuu puuhun eniten. Vanhemmiten puun kasvu hidastuu ja hiilensidontakyky heikkenee, mutta ei kuitenkaan pysähdy kokonaan. Vanha puu toimii hiilivarastona niin kauan kuin pysyy elossa (Luonnonvarakeskus 2021).

Kestävä metsänhoito turvaa metsien monimuotoisuuden, tuotavuuden ja uusiutumiskyvyn. Ilmastonmuutoksen hillintä ja siihen sopeutuminen ovat osa kestävää metsien käyttöä. Strategian mukainen aktiivinen puuston kasvusta ja terveydestä huolehtiminen vähentää tuhoriskejä. Kaupungin omistamien metsien riskikohteiden tunnistaminen osana pitkän aikavälin suunnittelua on tärkeää, jotta voidaan parantaa metsien sopeutumiskykyä ja turvata niiden tarjoamat ekosysteemipalvelut myös tulevaisuudessa.

Kaupunki pyrkii turvaamaan metsiensä ravinnetasapainon suunnittelemalla tarvittavan lannoituksen maaperän, puuston kasvutavoitteiden ja metsän uudistussuunnitelmien perusteella. Hyvin hoidettu metsä auttaa kontrolloimaan ilmansaasteita ja vesistön pilaantumista. Avohakkuista pidättäytyminen vähentää eroosiota, ja Savonlinnan saarissa käytetään soveltuvien osien luontaiseen uudistumiseen tähtääviä menetelmiä kuten siemenpuuhakkuuta tai kaistalehakkuuta. Metsienhoidolla ja avohakkuilla välttämällä kaupunki pystyy tasapainottamaan

ympäristön vesitasapainoa. Tällöin maaperään ja kasvillisuuteen sitoutunut hiili ei vapaudu hallitsemattomasti.

Savonlinnan kaupungin metsien keskitilavuus on noin 180 m³/ha, mikä on huomattavasti enemmän kuin keskimäärin (118 m³/ha) Suomessa. Kaupungin metsiin sitoutuu näin ollen noin 30 % keskimääräistä enemmän hiiltä. Kaupungin omistamien metsien vuotuinen kasvu on 6,2 m³/ha mikä myös ylittää Suomen metsien keskimääräisen kasvun (4,8 m³/ha) noin 20 %:lla (Luonnonvarakeskus 12/2024). Savonlinnan kaupungin omistamat metsät sitovat hiilidioksidia vähintään 22 miljoonaa kiloa vuodessa, todennäköisesti huomattavasti enemmän edellä kuvatun suotuisan puuston kehitysluokkajakauman vuoksi.

Suot ovat metsien merkittävin hiilivarasto ja turvemaametsät keskeisiä ilmastokestävyyden kannalta, koska turvemaahan sitoutuu kasvavan puuston ohella enemmän hiiltä kuin kivennäismaahan. Suometsien käsittely on haasteellista, koska ojitettut suot voivat muuttua ilmastolle hiilidioksidia haitallisemman metaanin päästölähteiksi, mikäli kuivatuksesta johtuva turpeen maatumisen on liian tehokasta. Kaupunki omistaa kuitenkin verraten vähän turvemaametsää, ainoastaan noin 220 ha. Valtaosa tästä alasta on ojitettua.

Turvemaametsien hiilitaseen kannalta oleellista on ylläpitää veden korkeus tasolla, joka mahdollistaa metsien riittävän kasvun, mutta samalla hillitsee turpeen maatumista. Luontaisen uudistamisen ja eri-ikäisrakenteisen jatkuvan kasvatuksen menetelmän sekä soveltuvilla kohteilla tuhkalannoituksen keinoin pyritään ylläpitämään haihduttavaa ja hiiltä sitovaa puustoa ja vähentämään ojitusten tarvetta puuston kasvun ylläpitämiseksi. Vähätuottoisilla alueilla vaihtoehtona on ojitusalueiden ennallistaminen.

4.8 Vesiensuojelu

Savonlinna on maailmanlaajuisesti tunnettu puhtaista vesistään. Puhtaat vesistöt ovat luontoarvo ja imagotekijä, jotka eivät säily itsessään ja esimerkiksi vesistöt tummuvat myös Savonlinnassa. Siksi metsätalouden vesiensuojelua ja rantametsien hoitoa tulee kehittää edelleen. Metsätalouden osalta merkittävintä haittaa vesistöille aiheutuu kiintoaineen, humuksen, raudan sekä ravinteiden huuhtoutumisesta ja kulkeutumisesta vesistöihin. Kunnostusojitus, maanmuokkaus, avohakkuut ja metsälannoitus lisäävät päästöjä. Kunnostusojitukselle Savonlinnan kaupungilla ei ole tarvetta ja muun metsänkäsittelyn vesistövaikutuksia vähennetään muun muassa riittävän leveiden suojavyöhykkeiden avulla. Vaihtelevan levyinen käsitlemätön tai vain vähäisesti käsitelty suojavyöhyke pidättää ravinne- ja kiintoainekuormitusta. Ranta-alueella puut sitovat maamassoja ja käyttävät etenkin kaupunkiympäristössä hyödykseen hulevesien mukana tulevia ravinteita, jotka muutoin päätyisivät pinnoitetuilta alueilta vesistöön aiheuttaen rehevöitymistä. Ilmastomuutoksen myötä hulevesien määrän on arvioitu entisestään lisääntyvän.

Vesiensuojelun osalta vähäisetkin turvemaametsät on otettava erityisesti huomioon ja näillä alueilla esimerkiksi jatkuvapeitteiseen metsänkasvatukseen siirtyminen voisi vähentää vesistöihin kohdistuvaa humuskuormitusta. Ojitusten vaikutuksia vähennetään rakentamalla muun muassa laskeutusaltaita, pintavalutuskenttiä, pohja- ja putki-patoja tai kosteikkoja. Myös maanmuokkausmenetelmän oikealla valinnalla on tärkeä merkitys siinä, kuinka kivennäisiä kulkeutuu vesistöihin. Lannoituksia ei suoriteta alueilla, missä niiden joutuminen vesistöihin on mahdollista.

Pienvedet sekä pohjavesivaikutteiset vesistöt ovat erityisen herkkiä metsätalouden vaikutuksille ja näillä alueilla metsätaloustoimien tulee olla tarkoin harkittuja. Esimerkiksi varjostavan rantapuuston poistamisella voidaan aiheuttaa suurta vahinkoa pienvedelle, joten rantapuuston poistamista vältetään näillä herkillä alueilla.

Työryhmä:

*Tuomas Huttunen (metsätalousinsinööri),
Anniina Muukkonen (kaavavalmistaja),
Satu Pannila (kaavasuunnittelija),
Petra Junnila (maankäyttöasiantuntija),
Heidi Käyhkö (ympäristöinsinööri),
Pirkko Räikkönen (ympäristösuunnittelija),
Hanne Turunen (ympäristöinsinööri)*

Taitto: Paikkatietopalvelut Savonlinna 2025

Taulukko 1

TAVOITE	TOIMENPITEET
Tasainen ja kohtuullinen taloudellinen tuotto	• Lisätään metsäpinta-alaa. • Hoidetaan metsiä kustannustehokkaasti uusinta tutkimustietoa hyödyntäen. • Hoidetaan nuoret metsät ajallaan. • Ennakoidaan ja torjutaan metsätuhoja.
Metsän kasvun, terveyden ja uusiutumiskyvyn turvaaminen	• Lisätään eri-ikäisrakennetta virkistys- ja ulkoilumetsissä sekä talousmetsissä siihen soveltuvilla kohteilla. • Pidetään taimikoiden ja kasvatusmetsien kehitysluokkien osuus hyvän metsänhoidon tasolla. • Puustoa hakataan korkeintaan 80 % kasvusta eli 16000 m³/v. • Hakkuut tehdään vuosittain metsäsuunnitelman mukaisesti. • Lisätään kasvua vastuullisella metsänlannoituksella. • Käytetään korkealaatuisia jalostettuja taimia. • Hyödynnetään digitalisaatiota.
Metsien monimuotoisuuden lisääminen	• Monimuotoisuudelle arvokkaan lajiston säilyttäminen ja lisääminen. • Uhanalaiset lajit huomioidaan osana metsien hoitoa. • Yli 130-vuotiaat metsät jätetään hakkuiden ulkopuolelle. • Hakkuissa jätettävää säästöpuustoa jätetään minimissään PEFC -sertifikaatin edellyttämä määrä. • Lisätään sekametsä rakennetta ja harkiten lahopuun määrää ja tekopötkelöitä erityisesti puisto-, lähi- ja virkistysmetsissä. • Luontaisten viheryhteyksien ja ekologisten käytävien säilyttäminen ja parantaminen. • Haitallisten vieraslajien torjunnan tehostaminen
Metsien virkistyskäytön ja luontomatkailun edistäminen	• Virkistyskäyttömahdollisuuksien koordinointi ja kasvattaminen. • Luodaan lähi- ja virkistysmetsistä turvallinen ja viihtyisä kokonaisuus. • Lähi- ja virkistysmetsien rakenteiden ja kulkukelpoisuuden hoitotason säilymisestä huolehtiminen, vältetään maanmuokkauksia ja hakkuita kevään ja alkukesän aikana. • Lisätään ulkoilun mahdollisuuksia ja ympärivuotista saavutettavuutta sekä kehitetään retkeilyalueiden verkostoa. • Mahdollistetaan viheralueille pääsy kaikille. • Lähimetsien uudistaminen poiminta- ja pienaukkohakkuuin ensisijaisesti terveysperusteisesti. • Huomioidaan maisema-arvot ja kulttuuriperintö

TAVOITE

TOIMENPITEET

Tiedottamisen kehittäminen

- Avataan kuntalaisille suunnattu karttapalvelu, jossa näkyvät metsäsuunnitelmien mukaiset tulevat hakkuut.

Vesiensuojelu

- Otetaan käyttöön metsätalouden vesiensuojelumenetelmiä.
- Tunnistetaan kuormituksen riskipaikat valuma-alueella.
- Turvemailla tarkastellaan ojien kunnostustarvetta kriittisesti.
- Käytetään mahdollisimman kevyttä maanmuokkausta ja vain tarvittaessa.

Ilmastokestävä metsänhoito

- Puuttomien avomaiden metsittäminen.
- Turvemaametsien hiilensidonnahan hallinta.
- Eri-ikäisrakenteinen metsänkasvatus siihen soveltuvilla turvemailla.
- Tuottamattomien ojitettujen soiden ennallistaminen.
- Turvemaiden vastuulliset tuhkalannoitukset.
- Varaudutaan ekologiseen kompensaatioon.

Luonnonsuojeluohjelmien toteuttaminen ja luonnonsuojelualueiden osuuden kasvattaminen

- Metsänhoidon ulkopuolella oleva pinta-ala (suojelualueet, lakikohteet, omaehtoinen suojelu.) PEFC:n lisäksi FSC sertifikaatin hakeminen soveltuville alueille.

Savonlinna